

UTKAST

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om tillsyn över förmedlingstjänster på nätet och till vissa andra lagar

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en lag om tillsyn över förmedlingstjänster på nätet. Dessutom föreslås det ändringar i lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna, lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation, lagen om Transport- och kommunikationsverket, lagen om verkställighet av böter och lagen om rättegång i marknadsdomstolen.

Propositionens huvudsakliga syfte är att verkställa Europaparlamentets och rådets förordning om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster). Verkställandet av förordningen förutsätter att kompletterande bestämmelser om tillsynen över efterlevnaden av förordningen utfärdas.

Enligt den föreslagna lagen om tillsyn över förmedlingstjänster på nätet ska Transport- och kommunikationsverket vara den samordnare för digitala tjänster som förutsätts i förordningen. Transport- och kommunikationsverket ska också vara den huvudsakliga tillsynsmyndigheten enligt förordningen. Andra myndigheter som övervakar efterlevnaden av förordningen är konsumentombudsmannen och dataombudsmannen. I lagen föreslås bestämmelser om bland annat Transport- och kommunikationsverkets, dataombudsmannens och konsumentombudsmannens rätt att få information och utföra inspektioner samt deras rätt att påföra en påföljdsavgift för överträdelser av vissa i lagen specificerade bestämmelser i förordningen och av myndigheternas undersökningsförelägganden. Eftersom förordningen innehåller ny lagstiftning om förmedlingstjänster, är utgångspunkten för myndigheternas tillsynsarbete dock handledning och rådgivning.

Genom ändringen av lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation upphävs de gällande bestämmelserna om ansvarsfrihet i fråga om förmedlingstjänster när det gäller olagligt innehåll som lagrats i tjänsten, eftersom de ersätts av de direkt tillämpliga bestämmelserna om ansvarsfrihet för leverantörer av förmedlingstjänster i förordningen om digitala tjänster.

Genom ändringen av lagen om Transport- och kommunikationsverket inrättas ett påföljdskollegium vid Transport- och kommunikationsverket. Påföljdskollegiet ska i fortsättningen påföra verkets alla påföljdsavgifter som överstiger 100 000 euro.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2024 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft den 17 februari 2024, då den huvudsakliga tillämpningen av förordningen om digitala tjänster börjar.

1.

Lag

om tillsyn över förmedlingstjänster på nätet

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Samordnare för digitala tjänster och andra behöriga myndigheter

Transport- och kommunikationsverket är den samordnare för digitala tjänster som avses i artikel 49 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG, nedan *förordningen*.

Transport- och kommunikationsverket är den i artikel 49 i förordningen avsedda behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen, om inte något annat följer av 2 och 3 §. Andra behöriga myndigheter vid tillsynen över efterlevnaden av förordningen är konsumentombudsmannen och dataombudsmannen på det sätt som föreskrivs i 2 och 3 § (*behöriga myndigheter*).

Bestämmelser om de behöriga myndigheternas regionala behörighet och kommissionens behörighet finns i artikel 56 i förordningen.

2 §

Konsumentombudsmannens behörighet

Konsumentombudsmannen är den i artikel 49 i förordningen avsedda behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen

- 1) i fråga om artikel 25, när tjänster erbjuds konsumenter via en onlineplattform,
- 2) i fråga om artikel 26.1 a, b och c, när det är fråga om reklam som näringsidkare riktar till konsumenter,
- 3) i fråga om artikel 26.2,
- 4) i fråga om artikel 30.7,
- 5) i fråga om artikel 32.

Konsumentombudsmannen ska med stöd av konsumentskyddslagen också utöva tillsyn över att avtalsvillkor, marknadsföring och förfaranden i kundrelationer är förenliga med lag med avseende på konsumentskyddet. Konsumentombudsmannen får inte ingripa i ideell och samhällelig reklam.

3 §

Dataombudsmannens behörighet

Dataombudsmannen är den i artikel 49 i förordningen avsedda behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen

1) i fråga om artikel 26.1 a, b och c, när det inte är fråga om sådan kommersiell reklam till konsumenter som omfattas av konsumentombudsmannens tillsyn,

2) i fråga om artikel 26.1 d,

3) i fråga om artikel 26.3,

4) i fråga om artiklarna 27 och 28.

Bestämmelser om dataombudsmannens befogenheter när det gäller tillsynen över behandling av personuppgifter finns i dataskyddsförordningen och dataskyddslagen (1050/2018).

Myndigheternas undersökningsförfarande och tillsynsåtgärder

4 §

Myndigheternas rätt att få information

När de behöriga myndigheterna utför sina uppgifter enligt förordningen och denna lag har de trots sekretessbestämmelserna rätt att av leverantörer av förmedlingstjänster och av andra personer som avses i artikel 51.1 a i förordningen få den information, de redogörelser och de handlingar som gäller en misstänkt överträdelse av förordningen och som är nödvändiga för utförandet av uppgifterna.

Leverantörerna av förmedlingstjänster eller de andra personer som avses i 1 mom. ska lämna informationen utan dröjsmål, i den form som myndigheten begär och avgiftsfritt. Den behöriga myndigheten kan genom sitt beslut ålägga leverantörer av förmedlingstjänster eller de andra personer som avses i 1 mom. att lämna informationen inom en utsatt tid.

Transport- och kommunikationsverket har i enlighet med artikel 57 i förordningen den rätt att få information som anges i denna paragraf när verket begär information på begäran av en myndighet som är samordnare i en annan medlemsstat.

5 §

Informationsutbyte mellan myndigheter

De behöriga myndigheterna har trots sekretessbestämmelserna rätt att till varandra lämna ut information eller handlingar som de fått eller upprättat i samband med skötseln av sina uppgifter enligt förordningen och denna lag samt att för varandra röja sekretessbelagd information, om det är nödvändigt för skötseln av deras uppgifter enligt förordningen eller denna lag.

Av polisen och andra förundersökningsmyndigheter har den behöriga myndigheten trots sekretessbestämmelserna rätt att få endast den information som är nödvändig för att följa bestämmelserna i 18 §.

Polisen och andra förundersökningsmyndigheter ska trots sekretessbestämmelserna lämna Transport- och kommunikationsverket sådan information om en misstänkt överträdelse enligt artikel 18 i förordningen som är nödvändig för skötseln av uppgifterna enligt denna lag.

6 §

Inspektioner

När de behöriga myndigheterna utför uppgifter enligt förordningen och denna lag har de rätt att för tillsynen få tillträde till lokaler som leverantören av förmedlingstjänster eller någon annan person som avses i artikel 51.1 a i förordningen använder för ändamål som rör deras närings- eller yrkesverksamhet och där information som är av betydelse för tillsynen förvaras, och att utföra de inspektioner som behövs för tillsynen.

Den behöriga myndigheten har vid inspektionerna rätt att för granskning få, att kopiera eller att för kopiering beslagta handlingar och information som behövs för tillsynsuppgiften, trots vad som föreskrivs om sekretess för information.

I utrymmen som används för boende av permanent natur får inspektion utföras endast om det är nödvändigt för att utreda de omständigheter som är föremål för inspektion och det i det aktuella fallet finns motiverade och specificerade skäl att misstänka att det har skett eller kommer att ske en sådan överträdelse av förordningen att påföljden kan vara en administrativ påföljd-savgift enligt denna lag.

Transport- och kommunikationsverket har i enlighet med artikel 57 i förordningen rätt att på begäran av en myndighet som är samordnare i en annan medlemsstat utföra en i denna paragraf avsedd inspektion i Finland.

Transport- och kommunikationsverket bistår vid kommissionens inspektioner så som föreskrivs i artikel 69 i förordningen.

7 §

Kallelse att höras

Den behöriga myndigheten har rätt att kalla in och höra en företrädare för eller en anställd hos en leverantör av förmedlingstjänster eller en annan person som avses i artikel 51.1 c i förordningen för lämnande av information om en misstänkt överträdelse av förordningen. Myndigheten kan med deras samtycke protokollföra erhållna svar med alla tekniska medel.

Den behöriga myndigheten har rätt att kalla in och höra en företrädare för eller en anställd hos en leverantör av förmedlingstjänster för lämnande av information om en misstänkt överträdelse av förordningen. Den behöriga myndigheten har samma rätt också i fråga om en företrädare för eller anställd hos en person som avses i artikel 51.1 a i förordningen. Myndigheten kan med deras samtycke protokollföra erhållna svar med alla tekniska medel.

Transport- och kommunikationsverket har i enlighet med artikel 57 i förordningen den rätt som anges i denna paragraf när verket begär information på begäran av en myndighet som är samordnare i en annan medlemsstat.

8 §

Handräckning

Den behöriga myndigheten har rätt att på begäran få handräckning av polisen för att utföra sina uppgifter enligt förordningen och denna lag.

9 §

Tillsynsbeslut

När de behöriga myndigheterna utför uppgifter enligt denna lag kan de genom sitt beslut ålägga den som bryter mot förordningen eller denna lag att upphöra med överträdelsen av förordningen och att inom en skälig tid avhjälpa sitt fel eller sin försummelse. Beslutet kan förenas med vite.

Myndigheten kan också meddela ett interimistiskt beslut som gäller tills ärendet är slutligt avgjort.

Innan myndigheten meddelar ett beslut enligt 1 och 2 mom. ska den som är föremål för beslutet ges tillfälle att bli hörd, utom när hörande inte kan ordnas så snabbt som ärendets brådskande natur nödvändigtvis kräver.

Den som konsumentombudsmannens beslut enligt denna paragraf riktar sig till får genom ansökan föra beslutet till marknadsdomstolen inom 30 dagar från delfäendet av beslutet. I annat fall står beslutet fast. Beslutet ska iakttas, om inte marknadsdomstolen bestämmer något annat.

10 §

Åtaganden

Transport- och kommunikationsverket och dataombudsmannen kan genom sitt beslut bestämma att åtaganden som leverantörer av förmedlingstjänster erbjuder för efterlevnaden av förordningen ska vara bindande för dem. I beslutet ska det samtidigt konstateras att det inte längre finns skäl för den behöriga myndigheten att ingripa. Beslutet ska gälla tills vidare eller för en viss tid.

Transport- och kommunikationsverket och dataombudsmannen kan ta upp ärendet till ny behandling, om ett sakförhållande som låg till grund för beslutet har ändrats i något väsentligt avseende, om åtagandena åsidosätts eller om beslutet har grundat sig på ofullständig, oriktig eller vilseledande information som lämnats av parterna.

11 §

Myndighetssamarbete

När Transport- och kommunikationsverket, dataombudsmannen och konsumentombudsmannen utför uppgifter enligt denna lag ska de samarbeta med varandra på ett ändamålsenligt sätt.

Marknadskontrollmyndigheterna ska underrätta Transport- och kommunikationsverket och konsumentombudsmannen om sådana överträdelser av artiklarna 30–32 i förordningen som de fått kännedom om.

Om konsumentombudsmannen eller dataombudsmannen tar emot en sådan begäran om åtgärder som också avser de skyldigheter som en leverantör av förmedlingstjänster har enligt förordningen, ska konsumentombudsmannen eller dataombudsmannen underrätta Transport- och kommunikationsverket om detta.

12 §

Vite

Den behöriga myndigheten kan förena ett åläggande enligt denna lag med ett vitesföreläggande riktat till leverantörer av förmedlingstjänster och andra personer som avses i artikel 51.1 a i förordningen.

Vite föreläggs en leverantör av förmedlingstjänster i form av ett löpande vite per dag. Det vite som föreläggs en leverantör av förmedlingstjänster får vara högst 5 procent av leverantörens genomsnittliga globala dagsomsättning eller dagsinkomst under den föregående räkenskapsperioden per förseningsdag.

Vite som avses i 2 mom. föreläggs med avvikelse från 9 § i viteslagen (1113/1990) utan fast grundbelopp och tilläggsbelopp. Med avvikelse från 10 § 2 mom. i viteslagen får vite som avses i 2 mom. på en gång dömas ut för högst 60 dagar, och för den överstigande tiden bortfaller vite för de dagar som har börjat innan beslutet om utdömande av vite fattas.

En skyldighet enligt 4 § att lämna information får inte förenas med ett vitesföreläggande riktat till en fysisk person, om det finns anledning att misstänka personen för brott och informationen har samband med det ärende som brottsmisstanken hänför sig till. En begäran om hörande enligt 7 § får inte heller förenas med ett vitesföreläggande riktat till en fysisk person.

Till övriga delar finns bestämmelser om föreläggande och utdömande av vite i viteslagen.

När det är fråga om vite som hänför sig till tillsynen över efterlevnaden av en i 2 § avsedd bestämmelse i förordningen, fattas beslut om utdömmande av vite av marknadsdomstolen.

Administrativa påföljder

13 §

Påföljdsavgift för leverantörer av förmedlingstjänster

Påföljdsavgift kan påföras en leverantör av förmedlingstjänster som uppsåtligen eller av oakt-samhet bryter mot eller försummar

1) skyldigheten enligt artikel 11.1 i förordningen att utse en enda kontaktpunkt för myndig-heterna, skyldigheten enligt 11.2 i förordningen att offentliggöra behövlig information om kon-taktpunkten eller skyldigheten enligt artikel 11.3 i förordningen att ange vilka av medlemssta-ternas officiella språk som kan användas för kommunikation med kontaktpunkten,

2) skyldigheten enligt artikel 12.1 i förordningen att utse en elektronisk kontaktpunkt för tjäns-temottagarna eller skyldigheten enligt artikel 12.2 i förordningen att offentliggöra information om kontaktpunkten,

3) skyldigheten enligt artikel 13.1 i förordningen att utse en rättslig företrädare inom EU i sådana situationer enligt artikel 13 i förordningen där leverantören av förmedlingstjänster inte har något verksamhetsställe inom unionen, men erbjuder tjänster i Finland, skyldigheten enligt artikel 13.2 i förordningen att bemyndiga den rättsliga företrädaren att vara kontaktpunkt för de behöriga myndigheterna, kommissionen och nämnden eller skyldigheten enligt artikel 13.4 i förordningen att meddela information om den rättsliga företrädaren till Transport- och kommu-nikationsverket,

4) skyldigheten enligt artikel 14.1 i förordningen att i sina användningsvillkor inkludera in-formation om eventuella begränsningar i användningen av tjänsten, när det gäller den inform-ation som tillhandahålls av tjänstemottagarna, samt information om förfaranden som används för att övervaka innehållet, eller skyldigheten enligt den artikeln att offentliggöra denna inform-ation, skyldigheten enligt artikel 14.2 i förordningen att underrätta tjänstemottagarna om bety-dande ändringar av villkoren eller skyldigheten enligt artikel 14.3 i förordningen att tydligt ange villkoren, om tjänsten främst riktar sig till minderåriga.

Transport- och kommunikationsverket påför den påföljdsavgift som avses i 1 mom. Bestäm-melser om påföljdsavgiftens storlek finns i 17 §.

14 §

Påföljdsavgift för värdtjänstleverantörer

Påföljdsavgift kan påföras en leverantör av förmedlingstjänster som tillhandahåller värdtjän-s-ter och som uppsåtligen eller av oakt-samhet bryter mot eller försummar

1) skyldigheten enligt artikel 16.1 i förordningen att i sin tjänst införa ett förfarande enligt artikel 16.2 för anmälan om olagligt innehåll, skyldigheten enligt artikel 16.4 i förordningen att bekräfta mottagandet av anmälan, skyldigheten enligt artikel 16.5 i förordningen att underrätta den som gjort anmälan om sitt beslut avseende olagligt innehåll eller, upprepade gånger, skyl-digheten enligt artikel 16.6 i förordningen att behandla anmälningar om olagligt innehåll,

2) skyldigheten enligt artikel 17.1 i förordningen att ge de berörda tjänstemottagarna en mo-tivering till sitt beslut att begränsa tjänsten på de sätt som anges i artikeln och på den grunden att det innehåll som tjänstemottagaren tillhandahållit är olagligt eller oförenligt med använd-ningsvillkoren för tjänsten, eller

skyldigheten enligt artikel 17.3 a i förordningen att i motiveringen till tjänsteleverantörens beslut inkludera information om hur åtkomsten till innehållet begränsas för andra tjänstemottagare, vilken territoriell omfattning begränsningen har och hur varaktig den är,

skyldigheten enligt artikel 17.3 b i förordningen att informera om bakgrunden till tjänsteleverantörens beslut,

skyldigheten enligt artikel 17.3 c i förordningen att informera om användningen av automatiserade metoder vid tjänsteleverantörens beslutsfattande eller som grund för det,

skyldigheten enligt artikel 17.3 d i förordningen att informera om den rättsliga grunden, om tjänsteleverantören anser att innehållet är olagligt,

skyldigheten enligt artikel 17.3 e i förordningen att informera tjänstemottagaren om vilken punkt i användningsvillkoren som tjänsteleverantören anser att innehållet strider mot eller

3) skyldigheten enligt artikel 18 i förordningen att underrätta de brottsbekämpande myndigheterna om ett överhängande eller begånget brott som inbegriper ett hot mot människors liv eller säkerhet.

Transport- och kommunikationsverket påför den påföljdsavgift som avses i 1 och 2 mom. Bestämmelser om påföljdsavgiftens storlek finns i 17 §.

15 §

Påföljdsavgift för onlineplattformar

Påföljdsavgift kan påföras en leverantör av onlineplattformar som uppsåtligen eller av oakt-samhet bryter mot eller försummar

- 1) skyldigheten enligt artikel 17.3 f i förordningen att informera tjänstemottagaren om möjligheten att föra tjänsteleverantörens beslut till tjänsteleverantörens interna system för hantering av klagomål enligt artikel 20 i förordningen eller till ett organ för tvistlösning utanför domstol enligt artikel 21 i förordningen eller om möjligheten att föra saken till domstol,
- 2) skyldigheten enligt artikel 20.1 i förordningen att ge tjänstemottagaren tillgång till onlineplattformens interna system för hantering av klagomål enligt artikel 20.1, 20.3 och 20.6 i förordningen med anledning av ett beslut av onlineplattformen eller skyldigheten enligt artikel 20.5 i förordningen att informera
 - a) den klagande om beslut som fattats i systemet för hantering av klagomål,
 - b) om den klagandes möjlighet att föra ärendet till ett tvistlösningsförfarande utanför domstol samt
 - c) om andra möjligheter för den klagande att utöva sina rättigheter,
- 3) skyldigheten enligt artikel 21.1 andra stycket i förordningen att på onlineplattformens gränssnitt informera om tjänstemottagarens möjlighet att anlita varje godkänt organ för tvistlösning utanför domstol och skyldigheten enligt artikel 21.2 att samarbeta med organet för tvistlösning utanför domstol i syfte att lösa tvisten,
- 4) skyldigheten enligt artikel 22.1 i förordningen att vidta tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa att sådana anmälningar om olagligt innehåll som lämnas in av betrodda anmälare prioriteras vid behandling och beslut,
- 5) skyldigheten enligt artikel 23.1 i förordningen att avbryta tillhandahållandet av en tjänst till en tjänstemottagare som upprepade gånger lagrar uppenbart olagligt innehåll i tjänsten eller skyldigheten enligt artikel 23.4 i förordningen att i användningsvillkoren för tjänsten ange reglerna för missbruk av tjänsten,
- 6) skyldigheten enligt 24.2 i förordningen att offentliggöra det genomsnittliga antalet aktiva tjänstemottagare per månad, skyldigheten enligt artikel 24.3 i förordningen att lämna Europeiska kommissionen eller Transport- och kommunikationsverket uppgifter om an-

talet tjänstemottagare eller skyldigheten enligt artikel 24.5 i förordningen att lämna kommissionen uppgifter om de beslut och motiveringar som avses i artikel 17.1 i förordningen,

- 7) förbudet enligt artikel 25.1 i förordningen mot att utforma, organisera eller driva sina onlinegränssnitt på ett sätt som vilseleder eller manipulerar tjänstemottagare eller på ett sätt som på annat vis väsentligt snedvrider eller försämrar tjänstemottagarnas förmåga att fatta fria och välgrundade beslut,
- 8) skyldigheten enligt artikel 26.1 a i förordningen att säkerställa att reklam som visas på ett onlinegränssnitt är identifierbar för tjänstemottagaren, skyldigheten enligt artikel 26.1 b i förordningen att i samband med reklam på ett onlinegränssnitt säkerställa att den fysiska eller juridiska person för vars räkning reklamen visas är identifierbar för tjänstemottagaren, skyldigheten enligt artikel 26.1 c i förordningen att i samband med reklam på ett onlinegränssnitt säkerställa att den fysiska eller juridiska person som betalat för reklamen är identifierbar för tjänstemottagaren eller skyldigheten enligt artikel 26.1 d i förordningen att i samband med reklam säkerställa information om de huvudparametrar som används för att fastställa vilka tjänstemottagare reklamen visas för samt skyldigheten enligt artikel 26.2 i förordningen att på sitt onlinegränssnitt tillhandahålla en funktion som gör det möjligt för tjänstemottagaren att i realtid informera om innehåll med kommersiella meddelanden eller förbudet enligt artikel 26.3 i förordningen mot att på ett onlinegränssnitt visa reklam, om reklamen bygger på profilering enligt definitionen i artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), nedan *den allmänna dataskyddsförordningen*, med användning av de kategorier av personuppgifter som avses i artikel 9 i den allmänna dataskyddsförordningen,
- 9) skyldigheten enligt artikel 27.1 och 27.2 i förordningen att i användningsvillkoren ange huvudparametrarna i det innehållsrekommendationssystem som används i tjänsten och alternativen för att modifiera dessa huvudparametrar samt skyldigheten enligt artikel 27.3 i förordningen att tillhandahålla en funktion som gör det möjligt för tjänstemottagaren att göra val i tjänsten när det gäller huvudparametrarna i rekommendationssystemet,
- 10) förbudet enligt artikel 28.2 i förordningen mot att visa sådan reklam på ett onlinegränssnitt som bygger på profilering enligt definitionen i artikel 4.4 i den allmänna dataskyddsförordningen med användning av tjänstemottagarens personuppgifter, när leverantören av onlineplattformen med rimlig säkerhet är medveten om att tjänstemottagaren är minderårig, samt skyldigheten enligt artikel 28.3 i förordningen att inte behandla ytterligare personuppgifter för att bedöma om en tjänstemottagare är minderårig.

Transport- och kommunikationsverket påför den påföljdsavgift som avses i 1 mom., om inte något annat följer av 3 eller 5 mom.

Det påföljdskollegium som avses i 24 § 1 mom. i dataskyddslagen (1050/2018) påför påföljdsavgift för de överträdelser av artiklarna 26, 27 och 28 som avses i 1 mom. 8, 9 och 10 punkten, när det är fråga om ett ärende som avses i 3 §.

Bestämmelser om påföljdsavgiftens storlek finns i 17 §. Bestämmelser om påförande av påföljdsavgift för överträdelser som avses i 1 mom. 7 och 8 punkten, när det är fråga om ett ärende som avses i 2 §, finns i lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna. På påföljdsavgiftens storlek tillämpas dock 17 § i denna lag.

Påföljdsavgift kan påföras en sådan leverantör av en onlineplattform som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med näringsidkare och som uppsåtligt eller av oaktsamhet bryter mot eller försummar

1) skyldigheten enligt artikel 30.1 i förordningen att säkerställa att leverantören av en onlineplattform har fått föreskriven information av näringsidkaren innan näringsidkaren får tillgång till dess onlineplattform, skyldigheten enligt artikel 30.2 andra stycket i förordningen att avbryta tillhandahållandet av sina tjänster till näringsidkaren, skyldigheten enligt artikel 30.3 första stycket i förordningen att begära att näringsidkaren korrigerar den information som näringsidkaren lämnat, skyldigheten enligt artikel 30.3 andra stycket i förordningen att avbryta tillhandahållandet av sina tjänster till näringsidkaren, skyldigheten enligt artikel 30.5 i förordningen att lagra den information som erhållits enligt artikel 30.1 och 30.2, förbudet enligt artikel 30.6 i förordningen mot att röja information som avses i artikel 30.1 till tredje parter och skyldigheten enligt artikel 30.7 i förordningen att ge tillgång till den information som avses i artikel 30.1 a, d och e på onlineplattformens onlinegränssnitt, där information om den produkt eller tjänst som säljs presenteras,

2) skyldigheten enligt artikel 31.1 i förordningen att säkerställa att onlineplattformens gränssnitt är organiserat på ett sådant sätt att näringsidkarna har möjlighet att fullgöra sina skyldigheter när det gäller förhandsinformation, överensstämmelse och produktsäkerhetsinformation samt skyldigheten enligt artikel 31.2 i förordningen att organisera sitt onlinegränssnitt på ett sådant sätt att näringsidkarna kan tillhandahålla den information som avses artikel 31.2 i förordningen,

3) skyldigheten enligt artikel 32.1 i förordningen att informera konsumenter om en olaglig produkt eller tjänst som kommit till leverantörens kännedom, om näringsidkarens identitet och om eventuella rättsmedel samt skyldigheten enligt artikel 32.2 i förordningen att göra motsvarande information enligt artikel 32.1 i förordningen tillgänglig på sitt onlinegränssnitt.

Påföljdsavgift kan påföras sådana leverantörer av mycket stora onlineplattformar eller sådana leverantörer av mycket stora onlinesökmotorer som försummar sin skyldighet enligt artikel 14.5 i förordningen att ge tjänstemottagarna en sammanfattning av användningsvillkoren samt annan information enligt den artikeln eller den skyldighet enligt artikel 14.6 i förordningen som gäller det språk på vilket användningsvillkoren ska offentliggöras.

Transport- och kommunikationsverket påför den påföljdsavgift som avses i 1 och 2 mom., om inte något annat följer av 4 mom.

Bestämmelser om påförande av påföljdsavgift för överträdelse som avses i 1 mom. 1 och 3 punkten, när det är fråga om ett ärende som avses i 2 §, finns i lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna. På påföljdsavgiftens storlek tillämpas dock 17 § i denna lag.

Bestämmelser om påföljdsavgiftens storlek finns i 17 §.

17 §

Påföljdsavgiftens storlek

Påföljdsavgiftens storlek ska baseras på en samlad bedömning. När avgiftens storlek bestäms ska hänsyn tas till

1) överträdelsens art, omfattning och varaktighet samt hur allvarlig och återkommande överträdelsen är,

2) det allmänintresse som eftersträvas med påföljden,

3) förmedlingstjänsternas omfattning och art samt den ekonomiska kapaciteten hos den leverantör av förmedlingstjänster som gjort sig skyldig till överträdelsen,

4) huruvida den leverantör av förmedlingstjänster som brutit mot förordningen systematiskt eller återkommande har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt förordningen,

5) antalet tjänstemottagare som berörs av överträdelsen av förordningen,

6) huruvida överträdelsen är uppsåtlig eller beror på oaktsamhet,

- 7) huruvida tjänsteleverantören är verksam i flera medlemsstater,
- 8) andra eventuella faktorer som kan ha påverkat omständigheterna än de som avses i 1–7 punkten.

Den påföljdsavgift som påförs en leverantör av förmedlingstjänster får vara högst 6 procent av leverantörens globala årsomsättning under den föregående räkenskapsperioden.

Med omsättning avses omsättning enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen (1336/1997) eller motsvarande omsättning.

18 §

Avstående från påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs inte, om

- 1) leverantören av förmedlingstjänster på eget initiativ vidtagit tillräckliga åtgärder för att avhjälpa en i 13–16 § i denna lag avsedd överträdelse eller försummelse omedelbart efter att den upptäckts och utan dröjsmål rapporterat den till den behöriga myndigheten, och om överträdelsen inte är allvarlig eller återkommande,
- 2) överträdelsen av en skyldighet ska anses vara ringa, eller
- 3) påförande av påföljdsavgift på någon annan än en i 1 eller 2 punkten avsedd grund ska anses vara uppenbart oskäligt.

Påföljdsavgift får inte påföras den som misstänks för samma gärning i en förundersökning, en åtalsprövning eller ett brottmål som är anhängigt vid en domstol. Påföljdsavgift får inte heller påföras den som genom en lagakraftvunnen dom har dömts till straff för samma gärning.

Påföljdsavgift kan inte påföras en myndighet.

19 §

Påföljdsavgift för överträdelse av bestämmelserna om undersökningsförfarande

Frånsett de fall då en överträdelse betraktas som obetydlig eller påförandet av påföljdsavgift annars är att betrakta som obefogat kan den behöriga myndigheten påföra leverantörer av förmedlingstjänster eller andra personer som avses i artikel 51.1 a en påföljdsavgift, om de uppsåtligen eller av oaktsamhet

- 1) motsätter sig en inspektion som förrättas med stöd av 12 §,
- 2) lämnar oriktig, ofullständig eller vilseledande information vid besvarandet av en med stöd av 10 § [myndigheternas rätt att få information] gjord begäran eller vid lämnandet av information under en inspektion enligt 12 § eller underlåter att lämna den begärda informationen inom den tid som myndigheten satt ut,
- 3) underlåter att rätta oriktig, ofullständig eller vilseledande information som de gett.

Bestämmandet av påföljdsavgiftens storlek baserar sig på en samlad bedömning där hänsyn ska tas till överträdelsens art och omfattning samt det klandervärda i överträdelsen. Påföljdsavgiften får vara högst 1 procent av den årsinkomst eller den globala årsomsättning som den leverantör av förmedlingstjänster eller den andra person som avses i 1 mom. som är skyldig till överträdelsen har haft under räkenskapsperioden före den under vilken påföljdsavgiften påfördes.

En fysisk person får inte påföras påföljdsavgift för en överträdelse av skyldigheten att lämna information enligt 1 mom. 2 punkten, om det finns anledning att misstänka personen för brott och informationen har samband med det ärende som brottsmisstanken hänför sig till.

Bestämmelser om påförande av påföljdsavgift när det gäller undersökningsförfaranden i anslutning till tillsynen över efterlevnaden av en i 2 § avsedd bestämmelse finns i lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna. På påföljdsavgiftens storlek tillämpas dock 2 mom. i denna paragraf.

20 §

Preskription av rätten att påföra påföljdsavgift

Påföljdsavgift får inte påföras, om det har förflutit mer än fem år sedan överträdelsen eller försummelsen har skett. Om överträdelsen eller försummelsen har varit fortlöpande räknas den femåriga tidsfristen från det att överträdelsen eller försummelsen har upphört.

21 §

Förhindrande av åtkomst till tjänsten

Om den behöriga myndigheten har utövat sina befogenheter enligt 9 och 12–16 § och leverantören av förmedlingstjänster inte har rättat till sin verksamhet i enlighet med skyldigheterna i förordningen och överträdelsen av förordningen orsakar allvarlig skada som inte kan åtgärdas med stöd av annan lagstiftning, kan den behöriga myndigheten genom sitt beslut kräva att medlemmarna i förmedlingstjänstens ledningsorgan eller personerna i ledningen lämnar in en plan för att rätta till det förfarande som strider mot förordningen och meddelar vilka åtgärder som vidtagits på det sätt som föreskrivs i artikel 51.3 a i förordningen. Myndigheten ska övervaka att tjänsteleverantören vidtar de åtgärder som den anmält och till myndigheten rapporterar vilka åtgärder som vidtagits.

Om en leverantör av förmedlingstjänster trots ett beslut av en behörig myndighet enligt 1 mom. fortsätter att bryta mot förordningen och orsakar allvarlig skada och om den behöriga myndigheten bedömer att detta utgör ett brott som innefattar ett hot mot människors liv eller säkerhet, kan den begära att tingsrätten riktar ett sådant interimistiskt förordnande mot leverantören av förmedlingstjänster i fråga eller mot en annan leverantör av förmedlingstjänster som begränsar tjänstemottagarnas tillgång till den förstnämnda förmedlingstjänsten. Den begränsning av tillgången som tingsrätten beslutar om ska gälla under en period av fyra veckor, och tingsrätten kan besluta att den behöriga myndigheten får förlänga denna period på det sätt som föreskrivs i artikel 51.3 tredje och fjärde stycket.

Ett sådant förordnande av tingsrätten som avses i 2 mom. förutsätter att det inte är möjligt att ingripa i överträdelsen av förordningen med stöd av annan lagstiftning. De begränsningar som tingsrätten beslutar om ska stå i rätt proportion till arten och varaktigheten av den verksamhet som strider mot förordningen samt till hur allvarlig och återkommande den är, utan att de oskäligt begränsar tjänstemottagarnas yttrandefrihet och tillgång till laglig information.

Den behöriga myndigheten ska höra parterna före den begäran hos tingsrätten som avses i 2 mom. Innan ett förordnande meddelas ska tingsrätten ge leverantören av förmedlingstjänster, den tjänstemottagare som producerat innehållet samt den som förordnandet gäller tillfälle att bli hörd, om inte ärendets brådskande natur nödvändigtvis kräver något annat.

Om de omständigheter som ligger till grund för tingsrättens förordnande förändras, har leverantören av förmedlingstjänster i fråga rätt att ansöka om upphävande av förordnandet enligt 2 mom. hos den tingsrätt som meddelat förordnandet. Vid behandlingen av ett ärende som gäller upphävande av ett förordnande ska 8 kap. i rättegångsbalken iakttas.

22 §

Behörig domstol

En ansökan enligt 21 § prövas av den tingsrätt inom vars domkrets leverantören av förmedlingstjänster har sin hemort. Tingsrätten är domför även med ordföranden ensam.

Samarbete med kommissionen och övriga medlemsstater

23 §

Europeiska nämnden för digitala tjänster

Transport- och kommunikationsverket samarbetar med övriga medlemsstaters samordnare för digitala tjänster, den europeiska nämnden för digitala tjänster (nedan *nämnden*) och kommissionen. Transport- och kommunikationsverket deltar i nämndens möten. Även dataombudsmannen och konsumentombudsmannen kan vid behov delta i nämndens möten.

24 §

Utlämnande av handlingar till kommissionen eller till en myndighet som är samordnare i en annan medlemsstat

Transport- och kommunikationsverket har rätt att lämna ut sekretessbelagda handlingar till och röja sekretessbelagd information för kommissionen, för den europeiska nämnden för digitala tjänster och för en myndighet som är samordnare i en annan EES-stat, om det är nödvändigt för tillsynen över efterlevnaden av förordningen.

25 §

Förfarande vid inspektion som förordnats av Europeiska kommissionen

Transport- och kommunikationsverket bistår kommissionen vid utförandet av inspektioner så som föreskrivs i artikel 69.7 i förordningen.

Särskilda bestämmelser

26 §

Verkställighet av påföljdsavgift

Påföljdsavgifter ska betalas till staten. Påföljdsavgifter som påförts med stöd av denna lag verkställs med iakttagande av lagen om verkställighet av böter (672/2002).

En påföljdsavgift preskriberas fem år efter det att det lagakraftvunna avgörandet om påföljdsavgiften meddelades.

27 §

Ändringssökande

Bestämmelser om sökande av ändring i förvaltningsdomstol finns i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019).

Vid sökande av ändring i beslut som gäller föreläggande och utdömande av vite tillämpas dock viteslagen.

Bestämmelser om sökande av ändring i marknadsdomstolens avgöranden i marknadsrättsliga ärenden finns i 7 kap. 4 § i lagen om rättegång i marknadsdomstolen.

I ett beslut som den behöriga myndigheten har meddelat med stöd av denna lag kan det bestämmas att beslutet ska iakttas trots ändringssökande, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 15 § i lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna (566/2020)
nya 7–10 punkter och till 18 § ett nytt 5 mom. som följer:

15 §

Påföljdsavgift för brott mot vissa andra konsumentskyddsbestämmelser

Påföljdsavgift kan påföras en näringsidkare som till konsumenternas nackdel uppsåtligen eller av oaktsamhet

7) bryter mot eller försummar förbudet i artikel 25.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG att utforma, organisera eller driva sina onlinegränssnitt på ett sätt som vilseleder eller manipulerar tjänstemottagare eller på ett sätt som på annat vis väsentligt snedvrider eller försämrar tjänstemottagarnas förmåga att fatta fria och välgrundade beslut,

8) bryter mot eller försummar skyldigheten enligt artikel 26.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG att säkerställa att reklam som visas på ett onlinegränssnitt är identifierbar för tjänstemottagaren, skyldigheten enligt artikel 26.1 b i förordningen att i samband med reklam på ett onlinegränssnitt säkerställa att den fysiska eller juridiska person för vars räkning reklamen visas är identifierbar för tjänstemottagaren, skyldigheten enligt artikel 26.1 c i förordningen att i samband med reklam på ett onlinegränssnitt säkerställa att den fysiska eller juridiska person som betalat reklamen är identifierbar för tjänstemottagaren eller skyldigheten enligt artikel 26.2 att på sitt onlinegränssnitt tillhandahålla en funktion som gör det möjligt för tjänstemottagaren att i realtid informera om innehåll med kommersiella meddelanden,

9) bryter mot eller försummar skyldigheten enligt artikel 30.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG att ge tillgång till den information som avses i artikel 30.1 a, d och e på onlineplattformens onlinegränssnitt, där information om den produkt eller tjänst som säljs presenteras,

10) bryter mot eller försummar skyldigheten enligt artikel 32.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG att informera konsumenter om en olaglig produkt eller tjänst som kommit till dess kännedom, om näringsidkarens identitet och om eventuella rättsmedel samt skyldigheten enligt artikel 32.2 att göra motsvarande information enligt artikel 32.1 tillgänglig på sitt onlinegränssnitt.

18 §

Påföljdsavgiftens storlek

Bestämmelser om storleken på den påföljdsavgift som påförs för överträdelse av de bestämmelser som avses i 15 § 7–10 punkten finns i 17 § i lagen om tillsyn över förmedlingstjänster på nätet (/). Bestämmelser om storleken på den påföljdsavgift som påförs för överträdelse av bestämmelserna om undersökningsförfarande i lagen om tillsyn över förmedlingstjänster på nätet finns i 19 § 2 mom. i den lagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation (917/2014) 182–184 a § och 187–194 §, av dem 184 a § sådan den lyder i lag 264/2023,
ändras 185 och 186 §, sådana de lyder i lag 1207/2020,
som följer:

185 §

Förordnande om spärrning av information

Tingsrätten kan på ansökan av en åklagare, en undersökningsledare eller den vars rätt ärendet gäller förordna att en sådan värdtjänstleverantör som avses i artikel 3 g iii i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG vid vite ska göra den information som denne lagrat oåtkomlig, om informationen uppenbart är sådan att det enligt lag är straffbart eller utgör grund för ersättningsansvar att hålla den tillgänglig för allmänheten eller förmedla den. Ansökan ska behandlas skyndsamt. Ansökan kan inte godkännas om inte tjänstleverantören och innehållsproducenten getts tillfälle att yttra sig, utom i det fall att dessa inte kan höras så snabbt som ärendets brådsakande natur nödvändigtvis kräver.

Ett förordnande som avses i 1 mom. kan på ansökan av åklagaren eller undersökningsledaren riktas mot ett teleföretag som förmedlar information, om en värdtjänstleverantör enligt 1 mom. inte kan identifieras eller om leverantören är etablerad utanför Finlands jurisdiktion och det är uppenbart att tillgänglighållande för allmänheten eller förmedling av den information som förordnandet gäller utgör ett brott för vilket det strängaste föreskrivna straffet är fängelse i minst två år. Ett förordnande som riktas mot ett teleföretag ska verkställas tekniskt så att inte nätanvändarnas skydd för konfidentiella meddelanden äventyras. Ett förordnande kan meddelas endast om de fördelar som spärrningen av information medför kan anses vara avsevärt större än de begränsningar som riktas mot nätanvändarnas yttrandefrihet och andra grundläggande rättigheter, och förordnandet inte kan anses vara oskäligt för teleföretaget. Vid bedömningen ska hänsyn åtminstone tas till det aktuella brottets allvarlighet och brottets förhållande till andra innehåll eller tjänster som eventuellt blir spärrade i samband med spärrningen. Ett förordnande som riktas till ett teleföretag kan inte godkännas utan att teleföretaget ges tillfälle att bli hört. På hörande av tjänstleverantören och innehållsproducenten som avses i 1 mom. tillämpas vad som föreskrivs i 1 mom.

Tingsrättens förordnande ska delges också innehållsproducenten. Om innehållsproducenten inte är känd, kan tingsrätten bestämma att värdtjänstleverantören ska sköta delgivningen.

Förordnandet förfaller, om åtal för brott som grundar sig på innehållet i eller förmedling av den information som förordnandet gäller inte väcks eller, om det är fråga om ersättningsansvar, om talan inte väcks inom tre månader från det att förordnandet gavs. Tingsrätten kan på yrkande av åklagaren eller en målsägande eller part, vilket har framställts inom den tidsfrist som avses ovan, förlänga tidsfristen med högst tre månader.

Värdtjänstleverantören, innehållsproducenten och teleföretaget har rätt att ansöka om upphävande av förordnandet hos den tingsrätt som gett förordnandet. Vid behandlingen av ett ärende

som gäller upphävande av ett förordnande ska 8 kap. i rättegångsbalken iakttas. Domstolen ska dock vidta behövliga åtgärder för att höra åklagaren. Upphävande ska sökas inom 14 dagar från det att sökanden fick del av förordnandet. Informationen får inte göras tillgänglig på nytt så länge ett ärende om upphävande är anhängigt, om inte den domstol som behandlar ärendet beslutar något annat. Även åklagaren har rätt att söka ändring i ett beslut genom vilket ett förordnande har upphävts.

186 §

Behörig domstol

En ansökan enligt 185 § prövas av den tingsrätt inom vars domkrets värdtjänstleverantören eller teleföretaget har sin hemort. Ansökan kan dock också alltid prövas av Helsingfors tingsrätt. Tingsrätten är domför även med ordföranden ensam.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av lagen om Transport- och kommunikationsverket

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Transport- och kommunikationsverket (935/2018) 7 § 1 mom. och
fogas till lagen en ny 7 a § som följer:

7 §

Beslutanderätt

Generaldirektören avgör de till Transport- och kommunikationsverket hörande ärenden som inte enligt gällande bestämmelser eller enligt arbetsordningen ska avgöras av någon annan tjänsteman. Generaldirektören kan också i enskilda fall överta avgörandet av ett ärende som annars skulle avgöras av en underlydande. Generaldirektören får dock inte överta avgörandet av ett ärende som enligt lag eller enligt arbetsordningen omfattas av den behörighet som tillkommer regleringsorganet för järnvägssektorn, den behörighet Cybersäkerhetscentret har när det gäller internationella informationssäkerhetsförpliktelser, bedömning av myndigheters informationssystem eller datakommunikation eller godkännande av bedömningsorgan för informationssäkerhet eller den beslutanderätt som Transport- och kommunikationsverkets påföljdskollegium har.

7 a §

Beslutanderätt i vissa påföljdsärenden

Transport- och kommunikationsverkets påföljdskollegium har till uppgift att påföra påföljdsavgifter som hör till verkets behörighet i sådana fall när påföljdsavgiften överstiger 100 000 euro. Påföljdskollegiet fattar beslut efter föredragning. Bestämmelser om Transport- och kommunikationsverkets behörighet att påföra påföljdsavgift finns någon annanstans i lag.

Transport- och kommunikationsverket utser en ordförande, en vice ordförande och tre medlemmar till påföljdskollegiet. Ordföranden, vice ordföranden och medlemmarna i påföljdskollegiet ska vara sådana tjänstemän vid Transport- och kommunikationsverket som är väl insatta i den reglering som tillämpas i dess uppgifter. Ordföranden och vice ordföranden för påföljdskollegiet ska dessutom ha sådan tillräcklig juridisk sakkunskap som uppgiften förutsätter. Påföljdskollegiets mandatperiod är tre år.

Ordföranden, vice ordföranden och medlemmarna i påföljdskollegiet ska agera oberoende och opartiskt i sitt uppdrag.

Påföljdskollegiet är beslutfört med tre medlemmar. Av de närvarande medlemmarna ska en vara ordförande eller vice ordförande. Beslutet blir den ståndpunkt som majoriteten omfattat. Om rösterna faller lika blir beslutet den ståndpunkt som är lindrigare för den som påförs en påföljd.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

5.

Lag

om ändring av lagen om rättegång i marknadsdomstolen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om rättegång i marknadsdomstolen (100/2013) 1 kap. 6 § 2 mom. och
fogas till 5 kap. 2 § 1 mom. en ny 11 punkt som följer:

6 §

Marknadsrättsliga ärenden

Som marknadsrättsliga ärenden handlägger marknadsdomstolen också följande ärenden som hör till dess behörighet:

- 1) ärenden som gäller meddelande av förbud enligt 6 § i lagen om otillbörligt förfarande i näringsverksamhet,
- 2) ärenden som gäller Transport- och kommunikationsverkets beslut om förbud enligt 336 § i lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation samt ärenden som gäller konsumentombudsmannens beslut om att stänga ett nummer eller en tjänst enligt 337 § i den lagen,
- 3) ärenden som avses i 330 § 2 mom. i lagen om tjänster inom elektronisk kommunikation och som övervakas av konsumentombudsmannen,
- 4) ärenden som gäller meddelande av förbud enligt 66 § i lagen om kollektiv förvaltning av upphovsrätt,
- 5) ärenden som avses i 12 § i lagen om vissa befogenheter för konsumentskyddsmyndigheterna,
- 6) andra ärenden enligt lotterilagen än de som gäller påförande av påföljdsavgift,
- 7) andra ärenden som avses i lagen om tillsyn över förmedlingstjänster på nätet (/) och som övervakas av konsumentombudsmannen än de som gäller påförande av påföljdsavgift.

2 §

Vem som har rätt att väcka ett ärende

Ansökan enligt 1 § får göras av

11) i ärenden som avses i 9 § i lagen om tillsyn över förmedlingstjänster på nätet den som konsumentombudsmannens beslut riktar sig mot.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

6.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om verkställighet av böter

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om verkställighet av böter (672/2002) 1 § 2 mom., sådant det lyder i lag 100/2023, som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

På det sätt som föreskrivs i denna lag verkställs också en oljeutsläppsavgift enligt 3 kap. 1 § i miljöskyddslagen för sjöfarten (1672/2009), en försummelseavgift enligt 9 § i lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitan­de av utomstående arbetskraft (1233/2006), en påföljdsavgift enligt 11 a kap. 3 § i arbetsavtalslagen (55/2001), en försummelseavgift enligt 35 § i lagen om utstationering av arbetstagare, en försummelseavgift enligt 6 § i lagen om skyldighet att erbjuda kvitto vid kontantförsäljning (658/2013), en överträdelseavgift enligt 49 § och en påföljdsavgift enligt 51 § i lagen om ett påföljdssystem för och tillsynen över den gemensamma fiskeripolitiken (1188/2014), en påföljdsavgift enligt 71 § i alkohollagen (1102/2017), en påföljdsavgift enligt 35 § i utsädeslagen (600/2019), en påföljdsavgift enligt 26 § i växtskyddslagen (1110/2019), en påföljdsavgift inom införselkontrollen enligt 15 § i lagen om införselkontroll av djur och vissa varor (1277/2019), en avgift för trafikförseelse enligt 161 § i vägtrafiklagen (729/2018), en avgift för trafikförseelse enligt 93 § i körkortslagen (386/2011), en avgift för trafikförseelse enligt 122 § i sjötrafiklagen (782/2019), en avgift för trafikförseelse enligt 268 § i lagen om transportservice (320/2017), en avgift för trafikförseelse enligt 195 § och en påföljdsavgift enligt 189–192 § i fordonslagen (82/2021), en påföljdsavgift inom foderkontrollen enligt 51 § i foderlagen (1263/2020), en påföljdsavgift inom livsmedelstillsynen enligt 67 § i livsmedelslagen (297/2021), en påföljdsavgift inom djursjukdomskontrollen enligt 94 a § i lagen om djursjukdomar (76/2021), en påföljdsavgift inom tillsynen över identifiering och registrering av djur enligt 36 § och avgift för trafikförseelse som påförs för åsidosättande av skyldigheten att medföra och visa upp djurets identitetshandling enligt 37 § i lagen om identifiering och registrering av djur (1069/2021), en påföljdsavgift inom tillsynen över ekologisk produktion enligt 38 § i lagen om ekologisk produktion (1330/2021), en påföljdsavgift enligt 8 och 9 § i lagen om överensstämmelse för skodon och textilprodukter (265/2022), en påföljdsavgift inom gödselmedeltillsynen enligt 37 § i lagen om gödselmedel (711/2022), en påföljdsavgift inom biproduktstillsynen enligt 63 a § i lagen om animaliska biprodukter (517/2015), en påföljdsavgift enligt 21 § i lagen om rymdverksamhet (63/2018), en påföljdsavgift enligt 4 § i lagen om åtgärder mot spridning av terrorisminnehåll online (99/2023) samt en påföljdsavgift enligt 13–16 § i lagen om tillsyn över förmedlingstjänster på nätet (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 20 .

Statsminister

Förnamn Efternamn

...minister Förnamn Efternamn

Bilaga

Parallelltexter

Click or tap here to enter text.